

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 K 090750 21 Kž

Novi Travnik, 29.04.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, Katice Jozak-Mađar i Senada Begović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Erme Jusić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika R. P., zbog kaznenog djela „Nasilje u obitelji“ iz članka 222. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije BiH, odlučujući po žalbi branitelja optuženika R. P., odvjetnika Ivica Dragun iz Bugojna, izjavljene na presudu Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 K 090750 19 K od 24.12.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj u prisustvu braniteljice optuženika po zamjениčkoj punomoći odvjetnice M. Š. iz G. V./U., a u odsustvu uredno obaviještenog optuženika i kantonalnog tužitelja, dana 29.04.2021. godine, donio je sljedeće,

RJEŠENJE

Žalba branitelja optuženika R.P. se uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 K 090750 19 K od 24.12.2020. godine i predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 K 090750 19 K od 24.12.2020. godine optuženik R. P., oglašen je krivim zbog kaznenog djela Nasilje u obitelji iz članka 222. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu KZ F BiH), pa je optuženiku sukladno istom propisu izrečena kazna zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci. Na temelju članka 74. stavak 1. KZ F BiH optuženiku je izrečena i sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti koje će trajati najduže 9 (devet) mjeseci, odnosno do momenta isteka izdržavanja kazne zatvora. Oštećena R. P. u cijelosti je sa imovinskopравни zahtjevom upućena na parnicu. Istom presudom optuženik je obvezan da sudu sukladno odredbi članka 199. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP F BiH), naime sudskog paušala uplati iznos od 50,00 (pedeset) KM.

Protiv naprijed navedene presude žalbu je pravovremeno izjavio branitelj optuženika R. P., odvjetnik Ivica Dragun iz Bugojna, zbog bitnih povreda odredaba ZKP F BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene KZ F BiH i odluke o sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži i osporena presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje ili da istu presudu preinači na način što će ukinuti mjeru obveznog liječenja i u pogledu kazne istu preinačiti i izreći uvjetnu osudu sa dužim rokom provjeravanja.

Kantonalno tužiteljstvo Travnik, podneskom broj T06 0 KT 0025418 19 od 18.02.2021. godine dostavilo je odgovor na žalbu kojim se predlaže da se ista odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana sukladno sa člankom 319. ZKP F BiH, u prisustvu braniteljice optuženika po zamjениčkoj punomoći odvjetnice Melhise Šabić iz Gornjeg Vakufa/Uskoplja, a u odsustvu uredno obaviještenog kantonalnog tužitelja i optuženika, braniteljica je u svemu ostala kod osnova, razloga i prijedloga iz pismeno podnesene žalbe.

Nakon što je ovaj sud ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu članka 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, u žalbenim prigovorima branitelja optuženika se ističe da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama kao i razloga glede izricanja navedene sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti, koji prigovori žalbe su po ocjeni ovog suda osnovani i kao takvi i uvaženi. Naime, odredbom članka 305. stavak 7. ZKP F BiH, propisano je da će sud u pismeno izrađenoj presudi, između ostalog, određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročito ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, te kojim se razlozima rukovodio sud pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđenju da li postoji kazneno djelo i kaznena odgovornost optuženika i pri primjenjivanju određenih odredaba kaznenog zakona na optuženika i njegovo djelo. Ovaj sud posebice ukazuje na opravdane konstatacije iz žalbe branitelja optuženika da je pogrešan i nejasan zaključak iz pobijane presude glede zaključka prvostupanjskog suda o utvrđenju bitno smanjene uračunljivosti optuženika u vrijeme izvršenja kaznenog djela (str. 5. zadnji pasos) i s tim u svezi stanja alkoholiziranosti istog kao i odluke suda da se optuženiku pored kazne zatvora temeljem članka 74. stavak 1. KZ F BiH izrekne i sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti koja će trajati najduže devet mjeseci, odnosno do momenta isteka izdržavanja kazne zatvora, na što je obrana i tijekom postupka ukazivala.

Naime, u smislu odredbe čl. 124 ZKP FBiH, ako se pojavi sumnja da je isključena ili smanjena uračunljivost optuženika ili da je optuženik učinio kazneno djelo zbog ovisnosti od alkohola ili opojnih droga ili da zbog duševnih smetnji nije sposoban učestvovati u postupku, odredit će se psihijatrijsko vještačenje. Sva ta pitanja u smislu naprijed citirane odredbe ne mogu se presumirati već moraju biti utvrđena od strane suda, ali na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka jer se prvostupanjski sud, po ocjeni ovog suda upustio u ocjenu pitanja uračunljivosti iako za to sud ne raspolaže potrebnim stručnim znanjem. Tako, prvostupanjski sud zaključuje da je optuženik u vrijeme izvršenja predmetnog kaznenog djela bio vidno alkoholiziran, ali obzirom da obrana nije predlagala vještačenje po vještaku neuropsihijatru na okolnosti koje isključuju njegovu uračunljivost, iako je obrana napomenula da optuženik zbog teškog materijalnog stanja nije u mogućnosti platiti vještačenje, s toga je prvostupanjski sud mišljenja da takvi prijedlozi ne mogu biti dokaz obrane, nego dokaz optužbe, koji zaključak, po ocjeni ovog suda je neprihvatljiv i nije u skladu sa zakonom.

Ovo sve s razlogom i kada je u pitanju izricanje sigurnosne mjere obveznog liječenja od ovisnosti imajući u vidu da je odredbom članka 411. ZKP FBiH propisano da o primjeni mjere sigurnosti obaveznog liječenja od ovisnosti sud odlučuje pošto pribavi nalaz i mišljenje vještaka, u kojem vještak treba da se izjasni o postojanju ovisnosti od alkohola ili opojnih droga, potrebi, mogućnostima i procjeni liječenja optuženika, a što je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud propustio učiniti u smislu odredbe članke 284. stavak 1. ZKP FBiH. Prvostupanjski sud izriče navedenu sigurnosnu mjeru obveznog liječenja od ovisnosti u izreci pobijane presude temeljem odredbe čl.74.st.1.KZ FBiH, dok u obrazloženju navodi da je temeljem odredbe 4. stavak 1. KZ FBiH optuženiku izrekao i sigurnosnu mjeru obveznog psihijatrijskog liječenja i liječenja od ovisnosti, (str.6, zadnji pasos) što izreku prvostupanjske presude čini proturječnom razlozima presude. Sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti može se izreći pod uvjetima iz članka 74. KZ F BiH, što znači da je kazneno djelo učinjeno pod odlučujućim djelovanjem ovisnosti od alkohola ili opojnih droga i da postoji opasnost da će zbog te ovisnosti učinitelj i ubuduće vršiti kaznena djela. Upravo zbog tih propusta u pobijanoj presudi, na koje žalba opravdano ukazuje, ovaj sud zaključuje, da pobijana presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, na koji način je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP F BiH, zbog čega

je žalba žalitelja u tom pravcu i ocijenjena osnovanom. Prvostupanjska presuda nema razlog ni o ostalim relevantnim činjenicama, na koje se žalbom također ukazuje a ovaj sud kao drugostupanjski sud nalazi da je izostala ocjena prvostupanjskog suda imajući u vidu da je prema stanju u spisu predmeta osuđeniku rješenjem istog suda, broj 46 0 Pr 0 90045 19 Pr od 05.04.2019. godine izrečena zaštitna mjera udaljenja iz kuće u mjestu J. i zabrana vraćanja u kuću nasilnoj osobi u trajanju od dvije godine, počev od dana prijema rješenja, zatim o ranijim osudama za isto kazneno djelo kao i postojanje pravomoćne presude o razvodu braka.

Prema tome, obzirom da su u pitanju odlučne činjenice i da o tome prvostupanjski sud nije dao prihvatljive razloge, prvostupanjska presuda, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, nema razloga o odlučnim činjenicama, čime je počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stavak 1. točka k) ZKP FBiH, na koju povredu ukazuje izjavljena žalba radi čega je ista u tom pravcu i ocijenjena osnovanom i uvažena i slijedom toga a sukladno članku 330. stavak 1. točka a) ZKP FBiH ukinuta prvostupanjska presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 K 090750 19 K od 24.12.2020. godine i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Imajući u vidu da je pobijana presuda na osnovu članka 330. stavak 1. točka a) ZKP FBiH, ukinuta zbog navedene bitne povrede odredaba kaznenog postupka, na koju je naprijed ukazano u ovom rješenju, koja povreda tu presudu čine apsolutno ništavom, to ovaj sud se nije upuštao u ocjenu ostalih žalbenih osnova izjavljene žalbe, koji se tiču pogrešno utvrđenog činjeničnog stanje, povredu kaznenog zakona i odluke o kaznenoj sankciji.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će voditi računa o svemu naprijed navedenom u ovom rješenju, a uz to će cijeliti i ostale navode iz izjavljene žalbe te će donijeti pravilnu i zakonitu odluku u ovom predmetu uz navođenje jasnih i potpunih razloga, pri čemu će pri pisanoj izradi presude naročito voditi računa, da ta presuda bude u svemu sukladna članku 305. stavak 7.i 8. ZKP FBiH.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Sutkinja
Katica Jozak-Mađar

Predsjednik kaznenog odjeljenja
Zuhdija Ćosić

